

Nr. 69. Landstingets Forhandling:

1057. 1ste Deb. af Statsrevis. Bet.

dreiningssmaskineri er lagt over paa Underdirektøren, saa maa han jo ogsaa bære det fulde Ansvar derfor. Jeg har selv tidligere udtalt, at han indrømmede, at der var flere Mangler ved Maskineriet; men jeg tror, at maatte hævde, at der baade, før det omtalte Maskineri til „Gorm“ blev bygget og efter den Tid er blevet bygget Skibe i England, hvis Taarnkrands ikke have havt Tænder af stærkere Konstruktion end dem, der vare i „Gorms“, og at „Gorms“ Taarnkrands endogsaa under de fleste og selv under uheldige Omstændigheder vilde have Tænder af en større Stykke end flere af de engelske Skibes Taarnkrands.

Ordføreren: Forinden jeg gaar ind paa at svare den ærede Minister, maa jeg tillade mig at ytre et Par Ord, som egentlig havde hørt hjemme i, hvad jeg først havde den Ære at udtale for det høje Thing idag. Det Medlem af Statsrevisionen, som særlig har behandlet Marineministeriet, havde nemlig forinden Forhandlingernes Begyndelse gjort mig opmærksom paa, at den af den ærede Minister omtalte Feil eller den mindre rigtige Slutning var indflydt i Statsrevisionens Betænkning Side 219, at der ikke var erhvervet Ministeriets Approbation paa de to ved Dræffkonerten foretagne Forandringer, medens dette kun gjaldt om den ene af dem, og jeg havde lovet at omtale det. Jeg gjør det nu vistnok lidt sent, men det sker dog.

Forinden jeg iøvrigt gaar videre, vil jeg blot tage en lille Forvaring ligeoverfor en Udtalelse af den ærede Minister, forsaavidt han nemlig angaaende den Bemærkning i Udvalgets Betænkning: „ja, Kommissionen tilføiede endog, at de forøgede Maskindimensioner have været til Fordel for Skibet“, ytrede, at man i disse Ord kunde læse, at Udvalget vilde give det Udseende af, at Konstruktionskommissionen havde fundet, at de 1½ Tommes større Dybgaende, som havde været en Følge af Maskinens forøgede Dimensioner, var en Fordel. Jeg veed dog oprigtig talt ikke,

37te Møde. Ordentlig Samling, 1871.

ang. Statsregulst. f. 1869—70. 1058

hvoreledes man tydeligere kan udtale, hvad det er, som Kommissionen har lagt Vægt paa, end ved de Ord, at de forøgede Maskindimensioner have været til Fordel for Skibet“, hvorefter der var sat Punktum, uden at der siges et Ord om, at der var blevet sagt noget Egnende om Dybgaendet. Det er i alt Fald kun ved en Slutning, som Udvalget ikke kan forhindre, at man kommer til en saadan Opfattelse af, hvad der staar i dets Betænkning.

Jeg skal med disse Par Ord ganske lade de enkelte Fakta, som Udvalget har berørt i Betænkningen, ligge, idet jeg antager, at de tale for sig selv. Det er ikke godt at overbevise en Anden om, hvoreledes man vil bedømme den Slags Forhold, og det vilde jo unægtelig have været noget mærkeligt, hvis den høitærede Minister maatte have godkendt Udvalgets Opfattelse paa alle Punkter; hans Modstand maatte det altsaa være belavet paa. Men, naar den høitærede Minister sagde, at det naar man tænkte paa og ønskede at faae Bærstet nedlagt, ganske vist var hensigtsmæssigt at sammenstille og sammenpille de forskjellige Feiltagelser og mindre heldige Foretagender, som i en længere Tid vare skete paa Bærstet, for saa deraf at kunne drage en Konklusion, da indrømmer jeg vel, at dette er hensigtsmæssigt, men jeg veed oprigtig talt tillige heller ikke, hvoreledes man paa nogen anden Maade skulde kunne komme til en saadan Konklusion. Forsaavidt Udvalget har villet drage en Konklusion i denne Retning, har det i Korthed fremstillet, hvad der er passeret, uden at henvise til Andet end, hvad der igjennem Marenes Løb officielt er blevet bragt til vor Kundskab. Jeg tror, at det Billede, som Udvalget har fremstillet, hvad enten det nu er hensigtsmæssigt eller ikke, dog ikke urimelig kan og maa lade paa den omtalte Tanke, og jeg beder derhos bemærket, at Udvalget ikke er fremkommet med noget Forslag i saa Henseende, men at det kun har udtalt, om der dog ikke i det Fremstillede turde være